

steren for offentlige arbejder fastsætte lavere takster end de, der gælder for andre postopkrævninger og postindkasseringer.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 3. juli 1967, for § 1, nr. 12, dog den 1. juli 1967.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Med de gældende takster må det påregnes, at tjenestegrenen post i finansåret 1967-68 vil give et betydeligt underskud, idet der siden reguleringen af posttaksterne i foråret 1965 er sket væsentlig stigning af udgifterne til lønninger som følge af de stedfundne forhøjelser af dyrtids- og overenskomstillæg. Efter de på det private arbejdsmarked i foråret 1967 indgæede overenskomster og de som følge heraf forventede forhøjelser af lønninger til såvel tjenestemænd som overenskomstmæssigt ansat personale må der med virkning fra 1. april 1967 regnes med yderligere ikke uvæsentlige stigninger i udgifterne til lønninger samt til anskaffelse og vedligeholdelse af tekniske hjælpemidler.

For postpakkers, avisers og adresseløse forsendelsers vedkommende skal der ud over portoen opkræves merværdiafgift. Det samme gælder for de særtjenester, der udføres i forbindelse med besørgelsen af disse forsendelser, f. eks. postpakkers forsendelse under postopkrævning, under anbefaling eller med værdiangivelse. Forslaget tager ud over at tilvejebringe dækning for stigende udgifter sigte på at løse visse vanskeligheder af teknisk art ved indførelsen af merværdiafgift. Arten af disse vanskeligheder fremgår af det følgende.

I taksttabeller til brug for publikum vil taksterne blive anført på en sådan måde, at afsenderne kan aflæse, hvor stor en del af taksten, der er omsætningsafgift.

Da portoen for pakker tilsvares for hver enkelt forsendelse ved frimærker el. lign., ville tillæg af en afgift på 10 pct. til de gældende takster for pakker medføre en række sammensatte porto- og afgiftssatser på ikke afrundede ørebeløb, som det ville være særdeles upraktisk såvel for publikum som for post- og telegrafvæsenet at anvende.

For særtjenesternes vedkommende vil den omstændighed, at der kun skal opkræves omsætningsafgift af portoen for visse forsendelsesarter, indebære, at der ikke som hidtil kan opkræves en og samme tillægstakst for særtjenesten uden hensyn til forsendelsens art. For eksempel vil taksten for postopkrævning på en *brev*for sendelse ikke kunne

være den samme som den sammenlagte takst og afgift for postopkrævning på en pakke.

For at modvirke de uheldige ekspeditions-mæssige virkninger af en sådan komplicering af takstsystemet vil det være ønskeligt at benytte forskellige muligheder for at forenkle det takstsystem, som hidtil har været anvendt, f. eks. ved at nedsætte antallet af portosatser. En sådan forenkling af takstsystemet har postvæsenet tilstræbt igennem de senere år ud fra ønsket om at opnå en rationalisering af publikumsekspeditionen, og indførelsen af en merværdiafgift vil yderligere fremhæve det ønskelige i, at en sådan forenkling af takstsystemet gennemføres.

Medens lovforslaget for brevbesørgelsens, pakkebesørgelsens og pengebesørgelsens vedkommende indeholder forslag om takstforhøjelse på så godt som alle områder, er der for avisportoens vedkommende alene foreslået en forhøjelse for andre blade end dagblade, d. v. s. uge- og månedsblade samt tidsskrifter, bortset fra lokale ugeblade (distriktsblade), for hvilke portoen fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.

Det er postvæsenets princip at tilstræbe en sund forretningsmæssig takstpolitik og derfor tage sit udgangspunkt i kostprisen også for avisbesørgelsen. I overensstemmelse med dette princip skulle der i forslaget have været medtaget et forslag om takstforhøjelse også for dagbladene. Imidlertid erkendes det, at en forhøjelse af portoen for dagblade kan have indflydelse på dagspressens snævre indkomstmargen, og at en forhøjelse ikke mindst kan ramme de mindre dagblade.

På baggrund af dagspressens økonomiske situation er det derfor ikke fundet rigtigt at fremsætte forslag til en forhøjelse af dagbladsportoen på indeværende tidspunkt, da man tillige afventer udfaldet af den undersøgelse af pressens økonomi, som er overdraget til et særligt nedsat presseudvalg. Efter ønsker fremsat i efteråret 1966 fra pressens side indgår spørgsmålet om avisportoens som et særligt punkt i dette presseudvalgs arbejde.

Ved anvendelsen af de i forslaget og i bemærkningerne til forslagets enkelte bestemmelser anførte takster vil de årlige merindtægter udgøre for: